

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 1T/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010728
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Benedikovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1515010728.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v senáte zloženom z predsedu senátu, JUDr. Romana Benedikoviča a prísediacich, Ing. Judity Gogovej a Vladimíra Lieskovského, na hlavnom pojednávaní konanom v Bratislave dňa 07. 10. 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

Z. N., nar. XX. XX. XXXX/XXXX v U., trvale bytom Z. D. S., prechodne Z. S., P. XX/XX, u O.. S. M., vo väzbe od 06.07.2016

sa uznáva vinným, že

1) dňa 29.11.2010 v Bratislave na Ševčenkovej 32 na Daňovom úrade Bratislava V, ako štatutárny zástupca daňového subjektu RM Consulting, s.r.o., v tom čase so sídlom Kopčianska 10, IČO: 447 86 603, podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2010, ktorým uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 975 080,- € na základe faktúry č. 60106006, zo dňa 29.10.2010 za nákup „zariadenia na kombinovanú výrobu elektriny a tepla z biomasy EB 960/C a stacionárneho drviča biologických odpadov CARAVAGGI BIO 850“ od spoločnosti EXICA, s.r.o., napriek tomu, že k uskutočneniu zdaniteľného obchodu v deklarovanom rozsahu nedošlo, podľa znaleckého posudku č. 9/2012 znalca, Doc. Ing. P. U., CSc., jednotlivé konštrukčné celky netvorí deklarovaný systém, ktorý by bol schopný prevádzky, pričom ide o zásoby strojného charakteru s výslednou hodnotou posudzovanej technológie bez DPH v sume 21 436,- €,

2) ako konateľ spoločnosti SKALIMO, s.r.o., so sídlom Karviná - Fryštát, Lešetínska 958/47, ktorý ako jediný bol oprávnený nakladať s finančnými prostriedkami, prevzal finančné prostriedky patriace spoločnosti SKALIMO, s.r.o., a to dňa 17.01.2012 v Ostrave na území Českej republiky pri prevode obchodného podielu proti podpisu prevzal z pokladne spoločnosti finančnú hotovosť v sume 347 714,- Kč, dňa 18.01.2012 v Ostrave na území Českej republiky prevzal proti podpisu od predchádzajúceho konateľa spoločnosti finančnú hotovosť v sume 40 000,- Kč, dňa 18.01.2012 v Karvinej na území Českej republiky prevzal proti podpisu finančnú hotovosť v sume 300 000,- Kč za postúpenie pohľadávky spoločnosti SKALIMO, s.r.o., spoločnosti Vitoša SK, s.r.o., Bádice 7, 951 46 Bádice, Česká republika a dňa 23.02.2012 na bližšie nezistenom mieste v pohraničí medzi Českou republikou a Slovenskou republikou prevzal proti podpisu finančnú hotovosť vo výške 69 000,- Kč, pričom prevzatú finančnú hotovosť v celkovej výške 755 714,- Kč nepoužil v prospech spoločnosti na jej činnosť a na úhradu jej záväzkov, ale pre svoju potrebu, čím takto spôsobil spoločnosti SKALIMO, s.r.o., Karviná - Fryštát, škodu vo výške 30 127,33 €,

teda

v bode 1)

neoprávnene vo veľkom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech,

v bode 2)

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

čím spáchal

v bode 1)

zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr.zák.,

v bode 2)

zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr.zák.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 277 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd po vykonanom hlavnom pojednávaní a po rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu - KS Ba, vyjadreného v uznesení sp.zn. 4To/94/2017 z 27.03.2018, ku skutku v bode 1) zistil nasledovné:

Obž. Z. N. vyhlásil, že sa zo spáchania skutku necíti byť vinným. VO výpovedi uviedol, že od firmy EXICA, s.r.o. prevzal tovar uvedený v obžalobe (zariadenia na kombinovanú výrobu elektriny a tepla z biomasy a stacionárny drvič biologických odpadov), urobil tak len papierovo, zmluvne bolo dohodnuté s českou stranou - firmou Agrorobot, ktorého konateľom bol p. Z., s ktorým podpísal dohodu o kúpe a predaji tovaru s tým, že si tovar prevezmú a zabezpečia dopredu. Tieto zariadenia a drvič boli zobrať a dovezené do Českej republiky. Sám to nekontroloval, mali to zmluvne dohodnuté. Keď prevzal tovar od firmy EXICA, s.r.o., toto bolo zabalené v krabiciach a uskladnené v Turni nad Bodvou a Partizánskom, tieto zariadenia neprevádzkovali, boli pripravené na prevzatie. Tovar skontrolovali len zbežne, po krabiciach. Spoločnosti EXICA, s.r.o. kúpnu cenu nezaplatili a to z dôvodu, že firma AGROROBOT - p. Z., nezaplatil im.

Daňové priznanie nepodával on, ale pôvodný prokurista, p. A. O., avšak podklady k nemu mu poskytol sám, nakoľko tento obchod vybavoval on sám.

Skutočnosti uvádzané obž. potvrdzuje aj svedok M. Z., konateľ firmy AGROROBOT, s.r.o., ako aj svedok, L. O. S., ako aj kúpno-predajná zmluva medzi firmou RM CONSULTING, s.r.o., Bratislava a firmou AGROROBOT, s.r.o., p. Z. a faktúra.

Svedok S. dokonca uviedol, že zariadenia a drvič takú hodnotu, za ktoré boli odpredané, aj mali a cena bola určená trhom. Zariadenie, ktoré videl uskladnené v Turni nad Bodvou (to videl aj neskôr znalec, Ing. U.) a zariadenie predané fy obžalovaného, sú ve rozdielne zariadenia.

Znalec nehodnotil zariadenia predané obžalovanému, ale hodnotil len jeho zvyšok s polovičným výkonom, ktoré sa vtedy v tom sklade nachádzalo. Išlo o zariadenie, resp. jeho časti, označené ako EB 500, predmetom predaja bolo však zariadenie EB 960.

Z obsahu znaleckého posudku znalca, Ing. P. U., ktorý stanovil hodnotu zariadenia, ktoré bolo uskladnené v sklade v Dvorníkochoch. Tieto zariadenia boli z časti nové, niečo použité, drvič sa tam však nenachádzal. Tieto zariadenia ocenil na sumu 21 436,- €. Chýbal však projekt, konštrukčné a montážne postupy a podobne, preto ohodnotil len samostatné komponenty. Ak by sa však na sklade nachádzali aj zvyšné časti zariadenia, tak by sa dalo vytvoriť funkčné zariadenia. Ohodnocované zariadenia videl prvýkrát dňa 17.05.2015. Znalec sa však nevedel vyjadriť k tomu, akú hodnotu by zariadenie mohlo mať, keby bolo funkčné.

Skutočnosti uvádzané vo výpovediach obž. N. ako aj svedkov S. a p. Z. potvrdzujú aj výpovede svedkov M.P., I.O., J.O., M.S., I.N., R.B., P.C., D.F., R.T., P.Z., J.A., I.B., D. S., z ktorých v podstate zhodne vyplýva, že skutočne išlo o zariadenie EB 960 a nie EB 500, ktoré bolo predmetom tohto predaja a

to malo hodnotu až 75 miliónov Sk. Výpovede týchto svedkov boli na hlavnom pojednávaní prečítané postupom podľa § 263 ods. 1 Tr.por.

Dokazovaním bolo bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že predmetné zariadenie nikdy nebolo kompletné, v priebehu prevodu vlastníckeho práva k nemu za neho žiadny subjekt nikdy predávajúcemu nezaplatil kúpnu cenu, takýmito finančnými prostriedkami ani nedisponoval, nikto zaplataenie kúpnej ceny nikdy nevymáhal, nikto kompletnosť zariadenia nekontroloval, zariadenie nikdy nebolo sprevádzkované a celý obchod bol len fiktívny s jeho jediným cieľom, uplatniť následne nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty, ktorú však príslušný správca dane nevyplatil, nakoľko zistil skutočnosti, ktoré sú uvádzané aj v skutkovej vete obžaloby. Tieto skutočnosti potvrdila aj svedkyňa Ing. C. U.. Napokon i sám obžalovaný uviedol, že celý obchod prebehol len „papierovo“, .t.j. nešlo o riadny obchod v deklarovanom rozsahu, z ktorého by vznikol nárok na uplatnenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, resp. jej vrátenia. Fiktívnosť celého obchodu tiež potvrdil aj svedok A. O.. V neposlednom rade treba poukázať aj na závery znaleckého posudku znalca, Doc. Ing. P. U., CSc.. Nič nenasvedčuje tomu, že by sa tento znalecký posudok dal z určitých relevantných dôvodov spochybníť, prípadne, že by sa mohla namietaa osoba znalca.

Aj pri trestnom čine neodvedenia dane a poistného platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom (R 62/1973).

KS Bratislava uviedol, že ak obž. aj bol v pozícii tzv. bieleho koňa, tak táto skutočnosť automaticky nevylučuje jeho úmyselné zavinenie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že deklarované zdaniteľné plnenie sa reálne neuskutočnilo, pričom obžalovaný, ako konateľ daňového subjektu, nezisťoval, či skutočne došlo k realizovaniu deklarovaného zdaniteľného plnenia a preto nie je vylúčené, že bol uzrozumený aj s takouto možnosťou, že k uskutočneniu zdaniteľného plnenia vôbec nedošlo a celý obchod bol vykonaný len „papierovo“. V takomto prípade by išlo o nepriamy úmysel (§ 15 písm. b) Tr.zák.).

Preto súdu neostáva nič iné, ako konštatovať, že obž. S.N., ako konateľ spoločnosti, podal v jej mene daňové priznanie, v ktorom neoprávnene a vo veľkom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech. Takýmto svojim konaním naplnil všetky zák.znaky skutkovej podstaty zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 tr.zák.

ku skutku v bode 2) zistil nasledovné:

Obžalovaný Z. N. urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania tohto skutku. Vo výpovedi uviedol, že od pôvodných majiteľov a konateľov firmy SKALIMO, s.r.o., Karviná-Fryštát, neprevzal žiadne finančné prostriedky uvedené v obžalobe. V spoločnosti bol len raz a to 17. 01. 2012, kedy bola podpísaná zmluva o prevode firmy na neho. V ten istý deň sa vracal na Slovensko a odvtedy sa v nikým z tej firmy nestretol. S firmou neobchodoval, nebol dôvod vôbec mu vyplácať nejaké sumy. Naopak, on mal vyplatiť za prevod firmy 200 000,- Kč. Nie je si vedomý, že by podpisoval nejaké protokoly a príjmové pokladničné doklady o prevzatí finančných hotovostí.

Súd v rámci voľného hodnotenia dôkazov jednotlivo i v ich súhrne vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako nevierohodnú, nepravdivú a to s poukazom na obsah celého radu vo veci vykonaných dôkazov.

Obžalovaný Z. N. je zo spáchania skutku usvedčovaný výpoveďami svedkov a to L. M., D.A. C., V.K. V., S. L., K. S. a opatrovníkom pošk. spoločnosti SKALIMO, s.r.o., Ing. A. G.. Ide o štátnych príslušníkov Českej republiky, ktorí sa na predvolania súdu na územie Slovenskej republiky nedostavili a preto súd postupom podľa § 263 ods. 1, 2 Trestného poriadku, keďže prokurátor v obžalobe navrhol súdu čítanie ich výpovedí z prípravného konania a o obž. po obdržaní výzvy podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku nenavrhol týchto svedkov vypočuť osobne (obstálo by aj čítanie podľa ods. 3 písm. a) § 263 Trestného poriadku), prečítal ich výpovede z prípravného konania. Títo svedkovia jednoznačne preukazujú a potvrdzujú skutočnosti uvádzané v obžalobe, v skutkovej vete výrokovej časti - odsudzujúcej, rozsudku. Súd prečítal len tie výpovede svedkov, ktoré boli vykonané až po vznesení obvinenia voči Z. N. a z tých vychádzal.

Punc vierohodnosti týmto výpoveďami dodáva aj nespochybniteľný obsah listinných dokladov a to zmluva o odplatnom prevode obchodného podielu firmy SKALIMO, zo dňa 17.01.2012, kde svedok M. na obžalovaného previedol 100% obchodný podiel firmy zodpovedajúci vkladu 200 000,- Kč za úplatu 200 000,- Kč.

Z protokolu o odovzdaní zo 17. 01. 2012 a príloh vyplýva, že obžalovaný prevzal účtovné doklady, skladové hospodárstvo a pokladňu spoločnosti SKALIMO, s.r.o.. Z prílohy č. 1 označenej ako „Pokladňa“ je zrejmé prevzatie finančnej hotovosti 346 714,- Kč.

Z príjmového pokladničného dokladu z 18. 01. 2012 vyplýva prevzatie sumy 40 000,- Kč od svedka M., špecifikovaný ako výber hotovosti z účtu.

Z ďalšieho príjmového pokladničného dokladu z 23. 02. 2012 vyplýva ďalšie prevzatie finančnej hotovosti od svedka M. vo výške 69 000,- Kč, špecifikované ako výber hotovosti z účtu firmy SKALIMO, s.r.o.

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky, Z. N., ako konateľ spoločnosti SKALIMO, s.r.o., postúpil spoločnosti VITOŠA SK, s.r.o., pohľadávku vo výške celkom 768 414,30 Kč za kúpnu cenu 300 000,- Kč. Z protokolu o odovzdaní hotovosti a príjmového pokladničného dokladu vyplýva, že Z. N. dňa 18.01.2012 prevzal finančnú hotovosť 300 000,- Kč.

Okrem toho tieto skutočnosti vyplývajú aj z notárskych zápisníc, prípadne notársky overených podpisov notárky, JUDr. I. Y. (čl. 59, 62, 67, 68, 77, 80, 103 pripojeného spisu Okresného súdu Špišská Nová Ves).

Okresný súd doplnil dokazovanie v medziach a v zmysle rešpektovania právneho názoru KS Bratislava, vyjadreného v zrušujúcom uznesení sp.zn. 4To/94/2017 z 27.03.2018 tak, ako mu to nadriadený súd uložil.

Súd prvého stupňa oboznámil všetky listinné dôkazy v zmysle usmernenia súdu druhého stupňa a v rámci právnej pomoci požiadal príslušný súd v ČR o znovuvypočutie svedkov L. M., D.A.C., V.K. V., S. L., K. S. a L.. P.G.. Týchto svedkov opätovne súd predvolal, avšak ani jeden z nich sa na hlavné pojednávanie na súd v SR nedostavil. Preto ich doplňujúce výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr.por. Tieto výpovede svedkov sa v podstate zhodovali s ich výpoveďami skoršími, avšak svedkovia si už niektoré skutočnosti, či podrobnosti nepamätali tak, ako vo výpovediach učených v prípravnom konaní, t.j. krátko po skutku.

Svedok L.M. v podstate len potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, uviedol len, že o skutku nevie v podstate nič. Potvrdil však, že účtovníctvo obžalovanému odovzdal, previedol ho aj priestormi spoločnosti, s obž. N. boli spolu u notárky; taktiež obž. prevzal aj peniaze, avšak výšku sumy si už nepamätal. V sklade bol tovar v hodnote cca 1 a pol milióna Kč. Tiež potvrdil, že obž. prevzal čiastku 40 000,- Kč o čom podpísal doklad, čiastku 69 000,- Kč obžalovanému vyplatila cez jeho družku bezpečnostná agentúra.

Svedok D.A.C. potvrdil, že čiastku 69 000,- Kč odovzdali obžalovanému priamo oproti podpisu ako novému konateľovi spoločnosti SKALIMO, s.r.o. Tiež len potvrdil svoju predchádzajúcu výpoveď, pretože s odstupom času nie je už schopný ku skutku sa vyjadriť.

Svedok V.K.V. uviedol, že bol s obž. u notára, podpisoval mu nejaké príjmové pokladničné doklady a zmluvy, podrobnosti však už nevie.

Svedok S.L. potvrdil, že obžalovaného pozná z doby, keď s vtedajšou spoločnosťou SKALIMO uzatváral zmluvu na postúpenie pohľadávok, vtedy bol splnomocnenom spol. Vitoša SK, s.r.o. Zmluvu podpísali u notára, avšak nepamätá si už, či kúpna cena bola 300 000,- Kč, tá je však uvedené v predmetnej zmluve. Zmluvu podpísali S.N. pred ním.

Svedok Ing. P.G. vo výpovedi uviedol, že osobne obž. nestretol, uznesením súdu bol menovaný likvidátorom spol. SKALIMO. O všetkom vie len zo spisu.

Svedok Mgr. K.S. uviedol, že osobne obž. nepozná, bol mu ale predstavený p. M., ktorý mu obž. predstavil ako nového vlastníka spol. SKALIMO. Od oboch dostal plnú moc, bol teda oprávnený nakupovať a predávať tovar, prijímať a prepúšťať zamestnancov. Vie, že obž. si odviezol účtovníctvo

firmy na dodávke. Ďalej uviedol, že nie je schopný uviesť, aký konkrétny majetok obž. prevzal, to riešil s p. M.. Obž. určite však prevzal finančné prostriedky z pokladne, nevedel však koľko. Potom sa obž. v spoločnosti objavil asi len dvakrát. Svedok sa vyjadril aj ku skladovým zásobám spoločnosti, k ich predaju ho poveril S. N.. S touto tržbou sa naložila tak, že časť si prevzal obž. v hotovosti a čas sa vložila na účet spoločnosti. Obž. prevzal prostriedky v desiatkach tisíc Kč. V ďalšej časti výpovede vyjadril len to, čo si myslel, avšak nemal k tomu žiadne predpoklady.

Výpovede svedkov A. Z., I.A., J.H., M.B., P.G., D.S., E.A., P.A., M.W., P.G. a O.. D.W. boli na hlavnom pojednávaní prečítané postupom podľa § 263 ods. 1 Tr.por.

Obsah výpovedí vyššie uvedených svedkov jednoznačne vyvracia obhajobné tvrdenia obž. S.N., a len potvrdzujú, že skutočnosti popísané v skutkovej vete výrokovvej časti rozsudku v bode 2) sa nepochybné stali.

Vzhľadom na vyššie rozvedené mal súd za preukázané a to bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností, že obž. Z. N. ako jediný konateľ spoločnosti SKALIMO, s.r.o., Karviná - Fryštát, a zároveň jediný vlastník firmy, prevzal finančné prostriedky v celkovej výške 30 127,33 € patriace tejto spoločnosti, ktoré však v prospech spoločnosti nepoužil na jej činnosť a na úhradu jej záväzkov, ale pre svoju potrebu. Obžalovaný doslova „vytuneloval“ firmu, po ktorej zostali len dlhy a žiadne účtovné doklady a táto sa dostala následne do konkurzu.

Obžalovaný teda zverenú mu veci - finančné prostriedky, scudzil, použil ich pre vlastnú potrebu a spôsobil tak škodu značnú. Tým spáchal zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák.

Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochranu majetku právnických osôb.

Obžalovaný Z. N. nebol priestupkovo prejednávaný, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti a riadiac sa ust. § 34 Tr.zák. dospel k záveru, že účel generálnej aj individuálnej prevencie bude naplnený uložením 8-ročného, úhrnného trestu za dva zločiny.

Z poľahčujúcich okolností súd zistil jednu, a to vedenie riadneho života pred spáchaním skutku (§ 36 písm. j)), z priťažujúcich taktiež jednu a to spáchanie dvoch trestných činov (§ 37 písm. h)). Súd preto obž. ukladal trest v základnej trestnej sadzbe trestného činu najprísnejšieho a to v rozpätí 7 až 12 rokov odňatia slobody.

Pre výkon trestu súd obž. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento ešte vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na OS Ba V.